

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSPRAAK

Arb. 310/23

Arbitragecollege samengesteld uit:

Joris DE TOLLENAERE, Voorzitter en Peter MARCOEN en Bart Jan MEGANCK, arbiters.

Pleitzitting 2 oktober 2023 te 14.00 uur.

Inzake :

CLAES AGENCY BV (voorheen Let's Play BV), een vennootschap naar Belgisch recht, met zetel te Ikaroslaan 1, 1930 Zaventem, met ondernemingsnummer 0699.513.223, adres en contactgegevens van haar raadsliden kiezende voor elke verdere correspondentie in deze procedure;

Eiseres op hoofdeis

Verweerster op tegeneis

vertegenwoordigd en bijgestaan door haar raadsliden Mter. Sven DEMEULEMEESTER, Mter Stijn VAN SCHEL en Mter. Willem-Alexander DEVLIES, advocaten met kantoor te 1000 Brussel, Havenlaan 86C, bus 414, (email: sven.demeulemeester@atfield.be, stijn.vanschel@atfield.be en willem.devlies@atfield.be)

TEGEN: [...], geboren te [...] op [...], met laatst gekende woonplaats [...];

Verweerder op hoofdeis

Eiser op tegeneis

vertegenwoordigd en bijgestaan door zijn raadsliden Mter Sébastien LEDURE en Mter Wouter JANSSENS, advocaten met kantoor te Flagey Plein 18, 1050 Brussel (email: sebastien.ledure@cresta.com en wouter.janssens@cresta.com, tel: +32 2 647 01 15).

I. DE PROCEDURE:

1. De huidige procedure betreft een vordering van eiseres wegens onbetaalde facturen voor haar tussenkomsten in private arbeidsbemiddeling in de voetbalsector.

2. De procedure is ingeleid voor het Belgisch Arbitragehof van de Sport bij verzoekschrift van eiseres op hoofdeis gedateerd 5 juni 2023.

Eiseres op hoofdeis heeft Peter Marcoen aangesteld als arbiter. Verweerder op hoofdeis heeft van zijn kant Bart Jan Meganck aangesteld als arbiter. De beide arbiters hebben Joris De Tollenaere aangesteld als voorzitter van het arbitragecollege. De partijen hebben geen bezwaren laten kennen aangaande de samenstelling van het arbitragecollege.

De partijen hebben conclusietermijnen afgesproken. De zaak werd voor behandeling vastgesteld op de zitting van maandag 2 oktober 2023 om 14.00 uur in de kantoren van het BOIC te Brussel.

3. Op de zitting van 2 oktober 2023 zijn verschenen

- voor eiseres op hoofdeis: haar raadsman en [...]
- voor verweerder op hoofdeis: zijn raadsman

De partijen hebben nadien hun middelen en besluiten toegelicht.

Geen der partijen verzet zich ter zitting tegen de publicatie van de beslissing op de website van het BAS. Na de zitting verzocht verweerder op hoofdeis via zijn raadsman wel de publicatie middels anonimisering te laten gebeuren.

Het arbitragecollege heeft daarop de zaak in beraad genomen en de stukken en besluiten ingezien.

De arbiters doen met betrekking tot onderhavig dossier keuze van woonplaats op het adres van het BAS, Bouchoutlaan 9, 1020 Brussel.

II. HET VOORWERP VAN DE VORDERINGEN:

Eiseres op hoofdeis vorderde in syntheseconclusies als volgt:

“De vorderingen van Claes Agency ontvankelijk en gegrond te verklaren.

[Verweerder op hoofdeis] *dienvolgens te veroordelen tot betaling van de factuur met nummer 2022057 d.d. 5 september 2022 ten bedrage van 44.527,00 euro, van de factuur met nummer 2023072 d.d. 1 maart 2023 ten bedrage van 44.527,00 euro, en van de factuur met nummer 2023083 d.d. 1 juni 2023 ten bedrage van 35.816,00 euro, telkens vermeerderd met de verwijlinteressen aan de wettelijke interestvoet vanaf de respectievelijke vervaldata van de facturen tot aan de datum van algehele betaling. Te zeggen voor recht dat [verweerder op hoofdeis] de vergoedingen zoals voorzien in de Bijlage verschuldigd blijft aan Claes Agency op de respectievelijke betaaldata, zolang [verweerder op hoofdeis] via een arbeidsovereenkomst verbonden is met [de Club].*

De tegenvordering van [verweerder op hoofdeis] te willen afwijzen als ongegrond, en dienvolgens te zeggen voor recht dat de Vertegenwoordigingsovereenkomst tussen Claes Agency en [verweerder op hoofdeis] d.d. 7 mei 2022 niet behept is met een absolute nietigheid wegens strijdigheid met de openbare orde.

[Verweerder op hoofdeis] *te veroordelen tot de algehele kosten van de arbitrage, met inbegrip van een bijdrage aan de advocatenkosten van Claes Agency ten bedrage van 7.500,00 euro.*”

Verweerder op hoofdeis vorderde in syntheseconclusies als volgt:

“wat betreft de vordering van [verweerder op hoofdeis]:

de absolute nietigheid vast te stellen van de vertegenwoordigingsovereenkomst gesloten tussen [verweerder op hoofdeis] en Let’s Play d.d. 07.05.2022 wegens strijdigheid met de Belgische openbare orde.

wat betreft de vordering van Let’s Play:

In hoofdorde: de vordering van Let’s Play ongegrond te verklaren vanwege de absolute nietigheid van de vertegenwoordigingsovereenkomst gesloten tussen [verweerder op hoofdeis] en Let’s Play d.d. 07.05.2022;

In ondergeschikte orde: de vordering van Let’s Play ongegrond te verklaren vanwege het gebrek aan enige betalingsverplichting in hoofde van [verweerder op hoofdeis];

In ieder geval: Let’s Play te horen veroordelen tot alle kosten van het geding.”

III. DE BEVOEGDHEID VAN HET BAS:

4. De bevoegdheid van het BAS vloeit voort uit de tussen partijen dd. 7 mei 2022 getekende vertegenwoordigingsovereenkomst welke door beide partijen wordt neergelegd en waaromtrent beide partijen geen discussie voeren dat de daarin geschreven bevoegdheidsclausule geldend is om het BAS in dit dossier bevoegd te maken. (stuk 1 eiseres op hoofdeis)

IV. DE RELEVANTE FEITEN:

5. Op 7 mei 2022 tekende verweerder op hoofdeis een “vertegenwoordigingsovereenkomst tussen persoon en speler”.

Aan deze overeenkomst werd een bijlage gevoegd omfattende vergoedingen die verweerder op hoofdeis zou verschuldigd zijn, gebaseerd op de arbeidsovereenkomst die verweerder op hoofdeis dezelfde datum tekende bij *[de Club]*.

Bij het ondertekenen van deze arbeidsovereenkomst werd verweerder op hoofdeis bijgestaan door eiseres op hoofdeis.

Ten gevolge van deze overeenkomsten factureerde eiser op hoofdeis aan verweerder op hoofdeis op volgende basis:

Factuur 2022057 dd. 05.09.2022:	€ 44.527,00
Factuur 2023083 dd. 01.03.2023:	€ 44.527,00
Factuur 2023083 dd. 01.06.2023:	€ 35.816,00

Op 16 december 2022 stuurde verweerder op hoofdeis een schrijven naar eiser op hoofdeis waarin wordt gemeld dat “de vertegenwoordigingsovereenkomst hoe dan ook onmiddellijk vrij en kosteloos opzegbaar is”.

Eiseres op hoofdeis wordt gevraagd om “geen vertegenwoordigingsdaden meer te stellen die betrekking hebben op *[verweerder op hoofdeis]* en om iedere verwijzing naar *[verweerder op hoofdeis]* als cliënt van Let’s Play in jullie communicatie (...) te verwijderen”

In datzelfde schrijven wordt eveneens verwezen naar de nietigheid van de overeenkomst want “in strijd met de toepasselijke wettelijke bepalingen, o.m. inzake verbod op exclusiviteit.”

Eiseres op hoofdeis neemt akte van deze beslissing en stopt haar diensten ten gunste van verweerder op hoofdeis.

Op 18 januari 2023 stuurde eiseres op hoofdeis een email naar de vader van verweerder op hoofdeis m.b.t. de betaling van de factuur van 5 september 2022.

In navolgende briefwisseling houdt verweerder op hoofdeis voor dat dit de eerste maal is dat deze factuur wordt voorgelegd.

Eiseres op hoofdeis zal daarop reageren dat dit eerder werd overgemaakt, doch er uitstel van betaling werd toegestaan tot verweerder op hoofdeis zijn tekenpremie van [*de Club*] zou hebben ontvangen.

Verweerder op hoofdeis reageert op dit schrijven middels brief van zijn raadsman dd. 15 februari 2023 stellende dat de vertegenwoordigingsovereenkomst nietig is.

Deze stelling zou verder uitgewerkt worden in hun schrijven van 8 maart 2023.

In dat schrijven wordt o.m. het volgende gesteld:

- Er zijn een aantal tussenkomsten geweest van eiseres op hoofdeis namens verweerder op hoofdeis.
- De arbeidsovereenkomst met [*de Club*] werd getekend op dezelfde dag als de vertegenwoordigingsovereenkomst, doch voorafgaand daaraan.
- De factuur dd. 5 september 2002 werd pas voor het eerst overgemaakt op 18 januari 2023.
- De verwijzingen naar exclusiviteit in de vertegenwoordigingsovereenkomst maken deze nietig.
- Deze nietigheid geldt erga omnes en ex tunc, zodat deze vertegenwoordigingsovereenkomst geen enkel gevolg kan hebben en de in uitvoering van de overeenkomst uitgeschreven facturen evenzeer nietig zijn.
- Voor zover hieromtrent een procedure zou gevoerd worden zal het BAS niet anders kunnen dan te besluiten tot de absolute nietigheid van de vertegenwoordigingsovereenkomst, en, voor zover het BAS alsnog zou oordelen dat verweerder op hoofdeis enige vergoeding verschuldigd is, dan zullen de gewone rechtbanken deze uitspraak vernietigen of onuitvoerbaar verklaren.
- Er is hoe dan ook geen commissie verschuldigd nu de arbeidsovereenkomst is getekend voor de vertegenwoordigingsovereenkomst.

Tussen beide brieven van verweerder op hoofdeis had eiseres op hoofdeis reeds geanticipeerd bij schrijven van 20 februari 2023 waarin o.m. werd gesteld dat:

- De nietigheid van de vertegenwoordigingsovereenkomst wordt betwist.
- Voor zover bepaalde elementen van de overeenkomst nietig zouden zijn, dit geen invloed heeft op de geldigheid en de afdwingbaarheid van de gehele overeenkomst.
- De eventuele nietigheid nooit een invloed kan hebben op de verschuldigdheid van de vergoedingen, desgevallend louter volgend uit het feitenrelaas en de verstrekte diensten.

- De verbreking van de overeenkomst door verweerder op hoofdeis wordt gerespecteerd, zonder dat dit impact kan hebben op de verschuldigdheid van de vergoedingen.

Op 28 maart 2023 bevestigt eiseres op hoofdeis haar stellingen en werkt deze verder juridisch uit.

Na enkele mislukte pogingen tot minnelijke regeling leidt eiseres op hoofdeis de procedure in voor het BAS.

V. **BEOORDELING:**

A. DE ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERINGEN:

6. De procedure is correct ingeleid op basis van een arbitrageclausule in de vertegenwoordigingsovereenkomst. In het dispositief van de syntheseconclusies wordt overigens door geen van de partijen een onontvankelijkheid opgeworpen.

De vorderingen zijn ontvankelijk.

B. DE GEGRONDHEID VAN DE VORDERINGEN:

7. De (tegen)eis van verweerder op hoofdeis stoelt erop de bemiddelingsovereenkomst ex tunc te laten nietig verklaren en daaruit afleidende te horen zeggen voor recht dat de uit de bemiddelingsovereenkomst afgeleide facturatie eveneens nietig is.

Zijn stellingen kunnen in volgorde als volgt worden samengevat:

- Door de schending van het Vlaams decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling dient een absolute nietigheid van de bemiddelingsovereenkomst te worden vastgesteld, met als gevolg dat de daaruit volgende facturatie evenzeer met nietigheid is behept.
- Ondergeschikt dient geen vergoeding te worden betaald gezien de overeenkomst tot voorwerp heeft alle tussenkomsten gedurende de duur van de overeenkomst, terwijl de arbeidsovereenkomst met *[de Club]* werd afgesloten voor de ondertekening van de overeenkomst.

Het arbitragecollege volgt de logica van de beweringen van verweerder op hoofdeis dat er in de bemiddelingsovereenkomst voortdurend sprake is van exclusiviteit, en dat deze in strijd zou kunnen zijn met de ter zake geldende wetgeving. Dit roept op zijn minst vragen op.

Het arbitragecollege volgt evenwel niet de redenering dat zij in huidige discussie genoodzaakt zou zijn die eventuele nietigheid te gaan onderzoeken.

Het arbitragecollege stelt immers vooreerst vast dat verweerder op hoofdeis de overeenkomst heeft opgezegd bij schrijven van 16 december 2022 daarbij verwijzende naar het feit dat door problemen in het aandeelhouderschap bij eiseres op hoofdeis niet meer het klimaat gegarandeerd kan worden welke nodig is om diens belangen optimaal te behartigen.

Er wordt daarbij gezegd dat de overeenkomst vrij en kosteloos opzegbaar is.

Hoewel zijdelings wordt verwezen naar het feit dat de overeenkomst nietig zou zijn, o.m. door het verbod op exclusiviteit, is het klaar en duidelijk dat verweerder op hoofdeis zich niet op dat gegeven beroept om de overeenkomst te beëindigen, laat staan dat dat met terugwerkende kracht zou gebeurd zijn.

Verweerder op hoofdeis maakt gewoon met onmiddellijke ingang een einde aan de dienstverleningsovereenkomst in datum van 16 december 2022 omdat hij het gevoel heeft in de toekomst niet meer op een goede vertegenwoordiging te kunnen rekenen.

De reactie van eiseres op hoofdeis was in deze ook duidelijk.

Eiseres op hoofdeis heeft deze beëindiging erkend en vorderde geen schadevergoeding omwille van een beweerde verbreking die ten onrechte zou zijn, noch werd uitvoering in natura geëist voor de nog lopende periode van de overeenkomst.

Het arbitragecollege kan dus enkel vaststellen dat de vertegenwoordigingsovereenkomst werd opgezegd en deze opzegging door eiseres op hoofdeis ook werd aanvaard.

In latere briefwisseling van zijn raadslieden en in de procedure komt verweerder op hoofdeis op deze eenvoudige verbreking terug en meent hij dat er geen enkele vergoeding verschuldigd kan zijn omwille van nietigheid van de dienstverleningsovereenkomst.

Doch naar oordeel van het arbitragecollege zijn ook deze feiten op zich niet relevant.

Relevanter is na te zien welke de *ratio legis* is van de bijlage 1 aan de bemiddelingsovereenkomst.

Naar mening van het arbitraal college betreft het *in casu* een 'verloningsovereenkomst'.

Het is absoluut ongelukkig te noemen dat deze als bijlage werd gehecht aan de dienstverleningsovereenkomst.

Evenwel, en ook de redeneringen van verweerder op hoofdeis zelf leiden daartoe, dient deze verloningsovereenkomst volstrekt los te worden gezien van de bemiddelingsovereenkomst.

Alleen al de aanhef van deze verloningsovereenkomst is ter zake duidelijk:

“deze bijlage is enkel van toepassing op de arbeidsovereenkomst die de speler met [de Club] heeft ondertekend op 7 mei 2022 (en een aanvang nemend op 1 mei 2022) en zal desgevallend worden vernieuwd bij iedere toekomstige arbeidsovereenkomst die de speler zal afsluiten.”

Verweerder op hoofdeis puilt zich uit in energie om finaal te bewijzen dat de dienstverleningsovereenkomst werd getekend na de arbeidsovereenkomst.

Daaruit zou volgens verweerder op hoofdeis moeten afgeleid worden dat er geen vergoeding verschuldigd is gelet op het feit dat de arbeidsovereenkomst met [de Club] en de daarvoor door eiseres op hoofdeis geleverde diensten niet vallen binnen het tijdsbestek van de bemiddelingsovereenkomst.

Dat gegeven op zich is correct, alleen verbindt verweerder op hoofdeis daar de verkeerde gevolgen aan.

Precies doordat de verloningsovereenkomst geen onderdeel of gevolg kan zijn van de dienstverleningsovereenkomst die later is afgesloten dan de arbeidsovereenkomst en enkel werking heeft voor de toekomst, is de vraag of de dienstverleningsovereenkomst nietig is of niet, niet meer relevant.

Want immers, naar mening van het arbitragecollege, put eiseres op hoofdeis haar rechten niet uit de dienstverleningsovereenkomst, doch wel degelijk uit de verloningsovereenkomst die op zich staat.

Aanvullend kan ten bewijze daarvan nog het volgende worden toegevoegd:

- De verloningsovereenkomst bevat geen enkele verwijzing naar de dienstverleningsovereenkomst waaraan ze werd gehecht.
- Er wordt uitdrukkelijk vermeld dat bij een toekomstige arbeidsovereenkomst een nieuwe verlonings (of honorerings-) overeenkomst zou vereist zijn.

Wat rest is aldus een op zichzelf staande verloningsovereenkomst die door partijen is getekend en die hen tot wet strekt.

De inhoud ervan slaat op de prestaties die eiseres op hoofdeis heeft geleverd voorafgaandelijk aan de periode dat de arbeidsovereenkomst met [de Club] werd afgesloten.

Deze prestaties dienen vergoed te worden in hoofde van eisende partij.

Wat dat betreft dient te worden vastgesteld dat noch in voorafgaande briefwisseling, noch in besluiten en noch op de terechtzitting door verweerder op hoofdeis het bestaan van die prestaties werd ontkend.

Op vraag van het arbitraal college werd dit op de terechtzitting zelfs nogmaals uitdrukkelijk erkend.

Verder kan het arbitraal college enkel vaststellen dat verweerder op hoofdeis de gevraagde vergoeding naar hoegrootheid in ondergeschikte orde niet heeft betwist.

Dat gegeven op zich zou ook moeilijk aannemelijk kunnen gemaakt worden nu de facturen volgen uit de verloningsovereenkomst en er op die door verweerder op hoofdeis gekende en contractueel aanvaarde basis correct is gefactureerd.

Concluderend, alle andere elementen in de syntheseconclusies van partijen als niet ter zake afwijzend, dient te worden vastgesteld dat de hoofdeis gegrond is, en de tegeneis, voor zover te laten vaststellen dat de dienstverleningsovereenkomst nietig is, ongegrond is.

C. DE VORDERING TOT VEROORDELING VAN VERWEERDER OP HOOFDEIS IN EEN BEDRAG VAN € 7.500 IN DE AVOCATENKOSTEN

8. De gevorderde vergoeding kan in toepassing van artikel 1713 § 6 Ger. W. worden toegekend.

Het bedrag van € 7.500 is billijk en in overeenstemming met de bedragen gekend voor de burgerlijke rechtbanken onder de basisrechtsplegingsvergoeding.

D. DE ARBITRAGEKOSTEN:

9. Het arbitragecollege begroot de kosten van de arbitrageprocedure als volgt:

- kosten van aanhangigmaking	5.000,00 euro
- administratiekosten	400,00 euro
- kosten van de arbiters	<u>1.329,74 euro</u>
	6.729,47 euro

Overeenkomstig artikel 30 Arbitragereglement beslist het arbitragecollege aan wie de kosten dienen te worden toegewezen.

Gelet op de toekenning van de hoofdvordering worden de kosten ten laste gelegd van verweerder op hoofdeis.

VI. BESLISSING:

OM DEZE REDENEN

Het arbitragecollege aangesteld volgens het reglement van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport verklaart de wederzijds gestelde vorderingen ontvankelijk.

Het arbitragecollege verklaart de hoofdvordering gegrond en wijst de tegenvordering af als ongegrond.

Veroordeelt verweerder op hoofdeis tot het betalen van € 44.527 overeenkomstig factuur 2022057 meer de verwijlsrente aan de wettelijke rentevoet vanaf de datum van eerste ingebrekestelling, zijnde 18 januari 2023 tot de dag van de effectieve betaling

Veroordeelt verweerder op hoofdeis tot het betalen van € 44.527 overeenkomstig factuur 2023083 meer de verwijlsrente aan de wettelijke rentevoet vanaf de vervaldag van de factuur, 16 maart 2023 tot de dag van de effectieve betaling

Veroordeelt verweerder op hoofdeis tot het betalen van € 35.816 overeenkomstig factuur 2022083 meer de verwijlsrente aan de wettelijke rentevoet vanaf de vervaldag van de factuur, 16 juni 2023 tot de dag van de effectieve betaling

Veroordeelt verweerder op hoofdeis tot het betalen van de facturen die nog zullen opgesteld worden in het kader van de verloningsovereenkomst zoals gehecht als bijlage 1 aan de dienstverleningsovereenkomst, dit binnen een termijn van 15 dagen na het afleveren van die factuur.

Verplicht eiseres op hoofdeis om die navolgende facturen per aangetekend schrijven over te maken aan verweerder op hoofdeis.

Het arbitragecollege verklaart de tegenvordering (tot nietigverklaring van de bemiddelingsovereenkomst) ongegrond.

Veroordeelt verweerder op hoofdeis tot het betalen van een bijdragen in de advocatenkosten van eiseres op hoofdeis begroot op € 7.500.

Het arbitragecollege begroot de kosten van de arbitrageprocedure op € 6.729,47 en zegt dat deze ten laste vallen van verweerder op hoofdeis.

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 13 november 2023.

Peter MARCOEN

Joris DE TOLLENAERE

Bart Jan MEGANCK

Lid

Voorzitter

Lid